

*Te'n vols molt lluny  
i, tanmateix, gaudeixes  
el lloc que ocupes  
dins aquella mirada.*

Marc Granell



~.~

Deix d'escolopendra, tremola  
l'enyor als meus llavis  
com un mot miriàpode.

Alene:

hi dibuixa lentament  
el teu nom... i penetra.

~.~

La realitat imperant és  
fer de la realitat un somni  
i no fer el somni realitat.

~.~

Glops  
de vida  
assequen,  
d'un glop,  
la teua vida.

~.~

Imminències o urpes.  
És usurer, i res no s'hi juga,  
el temps de l'espera: et passa comptes  
i has de pagar quan menys t'ho esperes.

~.~

Tigres entre les costelles, salivant-me.  
Mentre em mengen a besades, m'esmole  
als seus ullals paraules devorades.

~.~

Et truco demà.  
On siguis.  
Amb una altra veu,  
amb la mateixa llum,  
tornaré a ser, pura follia,  
el vol que volies  
i no et pertanyia.

[#purafollia](#) [#variazione](#)

~.~

D'aquest enyor, com guarir-me podria  
si em toca els secrets tatuats als ulls  
i em pren i se m'emporta aquesta [pura follia](#)?

[#purafollia](#) [#variazione](#)

~.~

Com el gos quan vinc i m'endevina, i lladra,  
i belluga la cua, i refrega el morro  
a l'esclotxa de la porta. Així el poema:  
en arribar, cal asserenar-lo.

~.~

De tu torne i, de lluny, a tu  
torne, mirada infinita, a penes  
vol, a penes tu, llibertat inèdita.

~.~

Duc als llavis, com de la mà  
a un infant, rialler, camí del circ,  
els dos noms del desig de córrer  
infinítament més lent que els tigres.

~.~

Les felicitats, com les penes, cal assimilar-les,  
en part pel mateix sentiment: retrobar-se en pau  
amb les paraules que saben dir-les.

~.~

Cal enteresa per donar espai  
a tot allò que mereix temps i viceversa;  
calcular ràpid per decidir aviat  
és un detergent de la consciència.

~.~

No he perdut cap punt cardinal.  
Cap brúixola indica, al mapa,  
quin és el compàs d'espera.  
Però el magnetisme hi és,  
i la llum, i la sendera.

~.~

L'animal que no existeix  
també deixa rastre.

~.~

La lluna acaba revelant  
fins a quina tenebra  
ha bategat el cor de la nit.  
Sempre.

Tire el meu dau infinit:  
nit blanca amb estels negres.

~.~

Dormia plàcidament.  
Alguna cosa m'ha despertat de cop,  
com si la nit, massa esmolada, m'alertara  
d'una oculta realitat que em talla.

~.~

Blau.

Baix, l'horitzó alça el vol  
de la mirada.

Pau.

La lluna, mirall de gavina,  
és un dau

que es tira i s'endevina.

motivació

~.~

Quan un matí, Gregor Samsa va despertar-se  
d'uns somnis neguitosos, al llit va descobrir  
que tenia un petit estel incrustat en el crani.

fil

~.~

Fosca il·luminada, amor perpetrat,  
rosella en blanc i negre, cos respirat.

motivació

~.~

—Perspectiva Nevski—

Quilòmetres de carícia [1]

en un centímetre de la teua pell. [2]

Per J. Porcar [1] i Alexandre Navarro [2]

~.~

L'alta fidelitat és un disc ratllat.

~.~

Ulls que em mireu ancorats

al fons d'una llàgrima,

quants en sou?

Sortiu ja del pou:

s'ha d'apagar només una albada

per cada gota de rou.

~.~

Escuma o baf,

forada l'ona o travessa el núvol:

nada per sota o vola per sobre.

L'oceà té fons. El cel no té sostre.

motivació

~.~

Cec, al fons de la nit

troba la llum fòssil, mineral,

la torba que un corcó treballa

incansable dins dels ulls

de la més ignota memòria.

~.~

Una font de blaus  
raja un blanc mesquí.  
Un pallasso escup  
i branda, agraït,  
un llibre d'amor i vi:  
—Ja us esteu morint?  
Malsons en clorur sòdic.  
Al buit.

~.~

Ai! Ets lluny...  
i l'enyor té pell i cor i mans,  
i em creix la nit com un desmai.  
Et ploraria sexe amunt  
per no plorar-te ulls avall.

~.~

Mentre cus el seu passat,  
el present s'esfilagarsa.  
Res de nou, al capdavall:  
l'instant penja d'un fil  
i l'avenir no s'apedaça.

~.~

Atura't si creus que, en el camí poc il·luminat,  
una ombra estranya és un balç, i agafa un altre  
quan el balç és caure sempre en la creença.

~.~

Punts suspensius, les gavines foraden el cel.  
Quan l'albada exclama, la mar rep signes d'admiració.

motivació

~.~

Potser l'esperança cap dins  
de la teua mà, però no dura  
si no la tens oberta.

~.~

Fosca habitació d'ulls brufada.  
El dia ataca, m'arreglera ocells  
i astres, voldria posar-me en ordre

les estrelles.

motivació

~.~

La nit implorava, perdia estrelles,  
pel teu cos s'arrossegava cercant  
l'altra llum.

~.~

No arriscar-se podria ser més perillós que arriscar-se.  
Ni el perill és sempre absolut ni únic el risc.  
El més perillós podria ser la por.

~.~

Aquesta llunyania és l'infinit  
on es toquen les paraules:  
té la distància exacta d'una carícia  
i mil muntanyes de separació.

~.~

Com la sang, abisme endins, ressones.  
No em deixes un eco sinó roses.

~.~

El presoner, lliure de triar la grossària dels barrots.  
El lliure, presoner de triar-ne el color.  
Les idees, que grosses i que boniques...

~.~

El sol dibuixa el desig  
de llum, ombra encesa  
que la mar inunda.

motivació

~.~

Relotge d'arena:  
com les hores passen dues dones.  
Cusen l'horitzó.

motivació

~.~

Mar celeste  
o cel marí,  
nu volo onades.  
Núvol-onades.

fil

~.~

Tot és remot, de tan a prop.  
Tot és lluny, de tan a frec.  
La deslliga el que la lliga.  
Sempre cerca, vol rasant,  
el llunyedar de la carícia.

motivació

~.~

Nit per fora, nit per dins.  
Pigues o pols a la pell,  
quina llunyania d'estels...  
Epiteli en vers i revers.

seqüela

~.~

La carícia és una paraula amb dits.

~.~

Té escltexes la teua nit  
de romer i farigola;  
en tu el meu somni s'hi escola  
per a fer-te de coixí!

~.~

L'abisme és una carícia sense pell.

~.~

Button

Button

«Quietly while you were asleep / the moon and I were talking / I asked that she'd always keep you protected»

«The sweetest gift», de Sade